

Hvis det for det paagældende Regnskabsaar udbetalte Udbyttebeløb maatte overstige Gennemsnittet af de for Selvkabets 2 sidste senest den 31. December 1932 afsluttede Regnskabsaar udbetalte Udbyttebeløb, skulde der *desuden* svares en Afgift af 10 pCt. af det saaledes fremkomne *Merudbytte*.

Under Sagens 2. *Behandling* fremsatte Hasle (K. F.) følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget fastslaar, at Indenrigsminister Dahlgaard har knyttet sin parlamentariske Skæbne til en Konverteringsplan, som han har vundet et Folketingsudvalgs enstemmige Tilslutning til, uden at have haft Sikkerhed for dens praktiske Gennemførlighed, udtaler Tinget sin Mistillid til ham som fortsat Leder af Indenrigsministeriet og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Statsministeren udtalte i den Anledning, at han og Ministeriet følte sig solidarisk med Indenrigsministeren. Han haabede ikke, at det skulde blive en parlamentarisk knæsat Adfærd, naar et Udvalg faar presset en Minister til at forsøge, om en Ting kan gennemføres paa en af Udvalget ønsket Maade, og Ministeren derefter undersøger det og faar et Afslag hos dem, som man sender ham ud at undersøge hos, at da dette samme Udvalg skulde kunne møde Ministeren med den dybeste Mistillid, og at »den Mand, som virkelig fik Afslag, da han gik til Pengeinstitutterne paa Rigsdagens Anmodning, daarligt udstyret med Midler til Forhandling, men som dog gik, fordi man ønskede det«, skulde »stemples her i Tinget som en uværdig Person til at bestride Indenrigsministeriets Arbejde«.

Siegfredsen og Thomsen (F. F.) foreslog en *motiveret Dagsorden*, ifølge hvilken Folketinget tog Konverteringens foreløbige Stranding til Efterretning og opfordrede Regeringen til, enten gennem valutariske Foranstaltninger, en Afgift paa Valutaattester eller paa Grundlag af L. S.s Landbrugsplan, at fremsætte Forslag, der kunde betinge Produktionspris for Landbrugsvarer.

En tredje *Paastand paa Overgang til Dagsordenen* blev fremsat af *Aksel Larsen* (D. K.). Det udtaltes heri, at Strandingen af Konverteringsplanen havde bekræftet, »at det er Finanskapitalen og Bankerne, der bestemmer, hvad der maa blive Lov her i Landet, hvilket i øvrigt ogsaa fremgaar klart af den for Overklassen gavnlige og for den arbejdende og forbrugende Befolkning skadelige Krisepolitik, der er gennemført«. Der bredte sig — hed det videre — som Følge heraf en stadig stigende Utilfredshed i Befolkningen med